

debeli na številu. Na to sledi v pismu resolucija. V resoluciji pravijo ti možaki, da so „spodnještajarski posestniki globoko užaljeni, da sta poslanca gg. dr. Gregorec in baron Gödel v seji visokega državnega zbora dne 28. oktobra 1886 glasovala proti znižanju solne cene, in da je poslanec g. M. Vošnjak pri tem glasovanju iz zbornice pobegnil.“ Zategadelj smatrajo „bauernvereinovci“ postopanje gori imenovanih gospodov za zaslepljeno ali kmetom neprijateljsko početje. In zakaj so naši poslanci tako ravnali? To so storili, pa ne samo naši, temveč večina poslancev je tako ravnala, da so namreč nasproti predlogu o znižanju cene soli glasovali; in to gotovo iz pametnih, dobrih razlogov. V svoji resoluciji pravijo nadalje, da na Nemškem stane kilo 2 do 3 kr., med tem, ko pri nas stane kilo 11 kr. Dobro, naj bi se pri nas cena soli znižala, kje pa potem hoče vlada denarja vzeti, kje hoče ta pomanjkljaj nadomestiti, potem bi morala zopet davkoplačevalcem naložiti večja bremena davkov na rame, ko že itak dosedanje komaj nosimo. Čeravno imajo v Nemčiji sol po ceni, zato pa so z davki preobloženi in še mnogo bolj, kakor pri nas. Res bi bilo dobro; da bi se sol ceneje dobila, ker je dandanašnji slabo za denar, ali zadeti bi bili, kakor sem že rekel, kmetje s povišanjem davka. Vlada bi hotela vsekako navadno za sol skupljeno svoto denarja imeti. Tisti tedaj, ki ne plačujejo nobenega davka uživali bi se ve, da dobroto znižane cene soli, kar pa bi ne bilo prav. Ker po zdanji ceni soli pomagajo kmetu tudi ti, ki so sicer davka prosti, vendar davek plačevati. In tako je prav. Eden za vse, vsi za enega. Z znižanjem cene soli bi se tedaj nikakor ne zljajšalo stanje kmetu, temuč še le njegovo davkarsko breme bi se mu obtežilo. Pa kdo bode „bauernvereinovcem“ zameril, saj ne vedó, kaj delajo! Da je to resnica, uči nas to-le. Ko je v pretečenih letih nekokrat „bauernverein“ v Mariboru zboroval, proslavljal se je tajnik v svojem govoru, češ, kako da je zveden in napredovalen kmet. Priporočal je namreč zbranim udom in poslušalcem, naj bi v jeseni krompir sadili. Gotovo še, dragi bralec, nisi v nobeni kmetijski knjigi in ne časniku takega priporočila bral. Zvedeni mož v kmetijstvu g. E. Kramar pa piše v svoji novi kmetijski knjigi „Kmetijsko berilo“ o saditvi krompirja tako-le: Naj se sadi krompir rano ali pozno v spomladi, nikdar se ne sme saditi v mrzlo in vlažno, od solnca še ne pregreto zemljo, ker v taki zemlji krompir ne kali, ampak le gnije“. In tako pišejo in učijo vsi strokovnjaki kmetijstva, se ve, da ti, ki se še niso s pametjo skregali. Bolje bi bilo, da bi bil on (govornik) takrat rekel, naj kmetje na tisto njivo, kjer je bil krompir nasajen, žito, pšenico ali koruzo posejajo, tedaj njim na tisti njivi, tisto leto ne bode krompir

gnjil. To bi mu vsaj verovali. Zdaj pa še naj kdo reče, da „bauernverein“ po svojih zborovanjih in govornikih ne daje dobrega in temeljitega poduka o kmetovanju svojim udom! Goričan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Delegaciji, avstrijska pa ogerska, ste sem od torka skup v Budi, da dovolite kacic 52 milijonov vojnemu ministru za izredno oboroženje vojaštva. To je veliko denarja in več, kakor se je s kraja govorilo. Po mislih nekaterih diši to že precej po vojski, po naših pa še ni take sile za vojsko. vsaj kar se tiče našega cesarstva. — Može, prej v nemškem klubu, ne vedó, kaj bi sedaj storili. Za nov klub jih je premalo, brez kluba pa so brez vse veljave — kdo jim pomore iz te zadrege? — Poslanec za Graško mesto, dr. Derschatta, bi rad postal poslanec za Celje. Zato je hotel odložiti svoje dosedanje poslanstvo ter bi se bil Celjanom ponudil, toda dr. Foregger mu je vse skazil, ker bode, kakor je v nedeljo rekel, še naprej Celjane, če ga bodo namreč volili — smešil. — Na Koroškem je veliko navskrižje pri krajnih imenih. Ker so iz večine nemčurji za župane, pači se po njih staro slov. imé v časih dotlej, da ga izpozna še človek le s težavo. — Volitev poslanca za Velikovsko volilno skupino vrši se v ponedeljek, dne 14. marcija, slovenski volilni možje ne bodo šli volit. Uzroka za to imajo sicer dovolj, toda mi se bojimo, da se bodo možje, ki so jim to nasvetovali, vse eno še kedaj tega kesali. — Pri c. kr. okr. sodnji v Vipavi na Kranjskem je bil c. kr. okr. glavar v Postojini, g. vitez Schwarz obsojen zavoljo razžaljenja časti. Ta obsodba še doslej nima — vrstnice. — V Ljubljani si stavi društvo kat. rokodelcev lepo hišo. Do jeseni bode gotova. Na Grmu, kjer je dež. sadjarska šola, bode za učitelje v mesecu avgustu poseben poduk v sadje in vinoreji. — Po Primorju se govori in piše pri c. kr. gosposkah le nemški ali laški, slov. ljudstvo pa plačuje in — mrmrá, se vé, da to le na tihem. — V nedeljo bode v Gorici „velika beseda“ za spomenik prof. Erjavca. Ako sodimo po pripravah za-njo, bode „beseda“ v resnici velika in lep spominek za to, kako časti slov. ljudstvo svoje može. — Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Trstu je dobila svojo prvo pokroviteljico v gospej Ivani Kalister. Dala ji je namreč 100 glđ. Pust so v Trstu na pepelnico slovesno pokopali, več sto kočij je bilo v sprevodu in v celem kacic 15000. Da se jim le hoče! — Minister Tisza je sedaj vendar-le že staknil moža, ki ga je volja zasesti stol ministra za finance, Aleks. Weckerle mu je ime in če ga sodimo po imenu, je menda bolj prav, če ga

kliče žena za Arona, kakor pa za Aleksandra. No dela ima pa dovolj, predno spravi 41.327.885 gld. vkup.

Vnanje države. V torek dne 19. marcija obhaja nemški cesar, Viljem, svoj 90. rojstni den in pojde cesarjevič Rudolf v Berlin, da pozdravi v ime naše ces. rodovine sivega cesarja. Mogoče, da pride tje celo ruski car, Aleksander. Bilo bi to znamenje, da še letos ne pride do vojske. — Knez Bismark je pri volitvah v nemški drž. zbor zmagal ter ima sedaj stranko za-se, ki ima vsaj za 2 do 3 glase večino. Dnes, dne 3. t. m. snide se drž. zbor ali ni gotovo, če dobi sedaj pred sebe stari načrt postave, v kateri se dovoljuje 41.000 vojakov več, kakor znaša njih navadno število, za 7 let. Bismark utegne sedaj seči še višje. — Spremeni pa se gotovo še v tem zborovanju nekaj §§ v dosedanji cerkv. postavi in bode kat. cerkev za naprej v Nemčiji skorej po vsem prosta. Hvala Bogu! — V Rusiji so prišli veliki zaroti na sled. Nastala je bajé za to, ker ljudem ni prav, da še ni vojske. Na večih železnicah misli ruski car nastaviti oficirje, da vodijo prepeljevanje vojaštva. — Turčija se še vedno trudi s tem, da spravlja različne stranke, ki si stojé v Bolgariji nasproti, vkup. doslej pa še vse zastonj. Istotako ne gre Turku v glavo, čemu da si Črnogorski knez kupuje toliko orožja in streliva. Knez pravi, da za brambo ali sultan se boji, da za vojsko. Katero je pač bliže resnici? — Sv. Oče so izgubili imenitno podporo s smrtjo kard. Jakobinija. Jakobini je bil poprej poslanec sv. Očeta na Dunaju in jako v čisljih pri višji gospodi. — Ital. kralj Umberto še sedaj nima ministerstva. Kogar pokliče, vsak se brani sestaviti ministerstvo, to pa za to, ker je v drž. zboru preveč strank in ni jih lahko spraviti pod eden klobuk. Nek Saracco hoče pa sedaj vendar le poskusiti svojo srečo. — Potres v unem tednu je bil daleč po Italiji in južni Franciji ter je veliko ljudi vsled njega ponesrečilo. V mestu Sanremo se je celo cerkev podrla ter je blizu 300 ljudi potokla. — Francozom se nekam sline cedé po Egiptu ter hočejo sedaj vsem vevlasti razkriti, kako slabo da se ondi gospodari, odkar so Anglečani gospodje čez to deželo. To je že mogoče, toda ali bi bilo bolje, ko bi bili Francozi ondi gospodarji? — Na Korsiki, otoku v sredozemskem morju, kjer je domovina Napoleonov, je sedaj punt ali ustaja. Nek Leandri vzdignil je bandero za Napoleonovce. Dve kompaniji vojakov pa je bojda zadosti, da se napravi mir na otoku. — V Indiji je še vselej kolera ter jih umira po 59 na den v celi deželi. — V Antverpnu je tovarna, v kateri so delali dinamit, v torek zletela v zrak, deset delalcev je mrtvih, veliko pa ranjenih.

Za poduk in kratek čas.

Najnovejši potres.

Te dni je strašna šiba božja zadela gorjenjo Laško in južno Francosko. V mestu Nizzi ob morji se je 23. febr. zjutraj 5 minut pred štěstimi zemlja tako silno stresla, da so se hiše majale, da je zidovje pokalo in praščalo, hiše in strehe so se rušile. Nebo je bilo v tem času videti, kakor bi gorelo. Ljudstvo hudi strah obide. Vsi poskačejo iz postelj, vse leti na ulice, kjer je kar mrgolelo ljudi bosih, razoglavih in na pol nagih. Na prostornejših trgih so se stiskali; vsak je zbežal, kakor je pač mogel; vse je bilo blede in preplašeno. Iz neke hiše so pet oseb skoz okno potegnili ter rešili, kajti bilo je zidovje tako poškodovano, da ni bilo druge poti iz hrama.

Deset minut po šestih se zemlja drugokrat in pol devetih tretjokrat strese. Zaduji potres je bil jako močan; prebivalci, ki so se že nekoliko pomirili, so bili znova razburjeni. Nikdo se ni upal vrniti v svoj hram, ampak po vrtih in po trgih so si postavili šotore, ali pa so zbežali na ladje, ali pa so v kritih kočijah posedovali za drage denarje. Večina pa jih je sploh še ostala pod milim nebom. Štacione so zaprte, tujci bežijo iz mesta, straže čuvajo, da iz razrušenih hiš nikdo nič ne ukrade. Časih po prvem stresu so obstale vse ure, morje je bilo mirno, nebo jasno. Nad deset tisuč tujcev, ki tukaj iščejo v zimi topli južni zrak, je pobegnilo; mesto je tako rekoč prazno.

(Konec prih.)

Smešnica 9. Sodnik: „Mož, ali vas ni sram, da greste še na stare dni krast?“

Tat: „Moram, žlahtni gospod, moram. Časi so slabi in človek se še preživiti ne more pošteno, ako ne krade.“

Razne stvari.

(Osemdesetletnica.) V torek, dne 1. marc je obhajal svoj 81. rojstni den vlč. gosp. dr. Jos. Muršec, profesor v pok. in kn. šk. kons. svetovalec v Gradcu. Blagi gospod živi sicer zunaj slov. tal, toda živo se zanima za blagostanje slov. ljudstva ter podpira vsako društvo in vse, kar je količkaj v zvezi z dobrim, slov. ljudstvom. Na mnoga leta!

(Čitalnica.) Slov. čitalnica na Ptujju si je v ponedeljek, dne 28. febr. pri oběnem zboru izvolila za predsednika, g. dr. Fr. Jur-tela, dež. poslanca in odvetnika na Ptujju.

(Okr. odbor.) Vsled zadnje volitve je v okr. odboru pri sv. Lenartu v slov. goricah načelnik g. Peter Mesarec, vel. posestnik pri sv. Juriju, njegov namestnik pa je g. Anton Vogrin, vel. posestnik v Spodnjem Porčiču. V